

รายการอ้างอิง

1. เอกสารภาษาไทย

'26 กลุ่มอุตสาหกรรม' รวมตัวเสนอ 4 มาตรการปรับค่าไฟลดต้นทุน. ประชาชาติธุรกิจ (3 - 6 ตุลาคม 2539) : 19

IFCT มั่นใจอุตสาหกรรมยังมือนาคต แนะนำเปลี่ยนเครื่องจักร-มุ่งตลาดบน. ผู้จัดการรายวัน (25 กันยายน 2539) : 3

USTR ขอคู่ตัวเลขเสียหายก่อนขอตเซยโควตาผ้าไทย. ผู้จัดการรายวัน (13 พฤศจิกายน 2539) : 3
แกมแก้ว ทวีธนากร. การศึกษาประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

โรงงานย้อมผ้าปลาเน่าทั้งห้อง ผู้ส่งออกเสื้อผ้าโดนเพียบ. ฐานเศรษฐกิจ (12- 14 มิถุนายน 2539) : 23

กรม.เศรษฐกิจอนุมัติปีไอไอ.พิเศษ งคภาชีเครื่องจักร. มติชนรายวัน (15 ตุลาคม 2539) : 7

กรม.อนุมัติงคภาชีเครื่องจักร เพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรม 6 ประเภท. ผู้จัดการรายวัน (15 ตุลาคม 2539) :
1 - 2

คลังเห็นรายได้ภาชีนำเข้าวัตถุดิบปิโตรเคมี เสนอ กรม.ลดต้นทุนพุงอุตสาหกรรมสิ่งทอ. ไทยรัฐ (5 กันยายน 2539) : 8

คาดปี '41 อุตฯเส้นใยแรงเดือด แฉเหตุ 7 ผู้ผลิตทำรัทหลายล้าน. ประชาชาติธุรกิจ (19 - 20 กุมภาพันธ์ 2539) : 31 - 32

ค่าแรงพ่นพิษธุรกิจการมันต์กระอัก ดันลดทุนหันใช้เครื่องจักรแทนคน. ประชาชาติธุรกิจ (10 - 13 ตุลาคม 2539) : 34

คุมเข้มห้ามใช้น้ำบาดาล สิ่งทอร่องระงมต้นทุนพุง. ไทยรัฐ (20 เมษายน 2539) : 8

"โมฆิต" ผ่ากนนโยบายรัฐบาลใหม่ หนุนอุตสาหกรรมเก่าให้อยู่รอด. ผู้จัดการรายวัน (27 พฤศจิกายน 2539) : 3 , 17

จัดเกรตผู้ส่งออกคินภาชี แฉ 11 วิธีโกงเร่งอุตสาหกรรม. มติชนรายวัน (15 สิงหาคม 2539) : 7

จีนควรวุฒันถูกงวมรังแกสิ่งทอ ตัดจับโควตาสูญรายได้สี่ร้อยล้าน. ฐานเศรษฐกิจ (9 - 10 ตุลาคม 2539) : 11

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สำนักบริการวิชาการ. รายงานการศึกษาลู่ทางการลงทุนอุตสาหกรรม
ต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอ, 2538.
- เจรจาสิ่งทอตุรกีไม่ง่าย อียูเมินโคเวตาผ่านตลอด. ประชาชาติธุรกิจ (7 - 9 ตุลาคม 2539) : 2
- ชี้ปัญหาตลาดแรงงานเอเชีย นักลงทุนรยับหนี้ยค่าแรงแพง - ชาติคนงานฝีมือ. ฐานเศรษฐกิจ (25 -
 26 กันยายน 2539) : 11
- โคม ริมปริงซี่. รถไฟเที่ยวสุดท้ายของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย. อุตสาหกรรม ปีที่ 6 ฉบับที่ 192
 (มีนาคม 2539) : 68 - 69
- ตุรกียื่นนำเข้าสิ่งทอไทยภายใต้ระบบโควตา. ฐานเศรษฐกิจ (27 - 29 มีนาคม 2539) : 4
- ท่าเรือกรุงเทพตีกรอบ"โคลดริงโหม" ตั้งเป้าอนาคตนำส่งตู้ลวงหน้า 6 ชั่วโมง. ประชาชาติธุรกิจ (7-
 9 ตุลาคม 2539) : 2
- "ทุนเท็กซ์"วาดโปรเจกต์ยักษ์ ศึกษาแผนเตรียมขึ้นโรงกลั่นในไทย. ฐานเศรษฐกิจ (2 - 3 กันยายน
 2539) : 6
- ไทยขอลดเรชโควตาส่งทอสหรัฐ. มติชนรายวัน (4 พฤศจิกายน 2539) : 17
- ไทยจับมือประเทศกำลังพัฒนา คำนวณคิด "มหาอำนาจในWTO" ฐานเศรษฐกิจ (14 - 15
 สิงหาคม 2539) : 12
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. รายงานเศรษฐกิจรายเดือน ปีที่ 36 ฉบับที่ 1 (มกราคม 2539)
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. สรุปภาวะธุรกิจ - อุตสาหกรรมปี 2537 และแนวโน้มปี 2538 , 2538.
- นโยบายของรัฐกับการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. ITIS Textile Digest ปีที่ 3 ฉบับที่ 31
 (พฤศจิกายน 2538) : 12 - 16
- นโยบายลดภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยได้อย่างแต่อาจเสียหลายอย่าง. ผู้จัดการรายวัน (20 พฤษภาคม
 2539) : 3
- นราทิพย์ ขุดวงค์. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2536.
- นวลอนงค์ คันสนีย์เกียรติ. อุปสรรคในด้านภาษีของการพัฒนาอุตสาหกรรมฟอกย้อม-พิมพ์ผ้า
ของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2530.
- นิจพร โฆสิตสถาพร. บทบาททางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมสิ่งทอผ้าฝ้ายในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517.

- นิวัฒน์ ชัยรัตน์อุทิศ. ผลการจำกัดปริมาณนำผลิตภัณฑืสิ่งทอเข้าสหรัฐอเมริกาและตลาดร่วมยุโรปต่อการส่งออกผลิตภัณฑืสิ่งทอของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.
- เนาวรัตน์ ชุมยวง. ทางสองแพร่งสิ่งทอไทย. อุตสาหกรรม ปีที่ 6 ฉบับที่ 192 (มีนาคม 2539):96-99 บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, ฝ่ายวิจัย. ภาวะธุรกิจอุตสาหกรรมปี 2538 และแนวโน้มในอนาคต, 2539.
- บริษัทไทยรับมือปล่อยสินค้าสิ่งทอเข้าสู่แกตต์ โควตาหายซื้อขายไม่ได้แกมต้องแข่งกับต่างประเทศ. ประชาชาติธุรกิจ (23 - 26 พฤษภาคม 2539) : 2
- นุชระกัม ศรีรัตน. ภาพรวมเศรษฐกิจไทยปี 2538 และแนวโน้มปี 2539. วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 (มกราคม 2539) : 16 - 18
- เปรียบเทียบศักยภาพอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยนำในอาเซียน. วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2539) : 18 - 22
- เปิดจุดสถาบันสิ่งทอ ความฝันเริ่มต้น. ประชาชาติธุรกิจ (24 - 27 ตุลาคม 2539) : 30
- ผลของการปรับโครงสร้างพิกัดอัตราอากรขาเข้าต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอไทย. สอท. ปีที่ 4 ฉบับที่ 23 (กรกฎาคม - สิงหาคม 2538) : 37 - 42
- ผู้ผลิตใยสังเคราะห์หิ้มออก สถานการณ์ปีหน้าสดใสกระทั่งญี่ปุ่นยังเข้ามาลงทุน. ฐานเศรษฐกิจ (6 - 7 พฤศจิกายน 2539) : 6 - 7
- ผู้ผลิตเส้นใยวิตตกตายก่อนโต วอนรัฐทบทวนสิทธิประโยชน์. ฐานเศรษฐกิจ (26 - 28 มิถุนายน 2539) : 25
- พ่อค้าเร่งอนุมัติวีซ่าลูกค้าต่างชาติ แก้ปัญหาตลาดโม่โม่-ประตูน้ำผืด่วน. ฐานเศรษฐกิจ (15 - 17 พฤศจิกายน 2539) : 14
- พาณิชย์,กระทรวง. เศรษฐกิจการพาณิชย์,กรม. เอกสารประกอบการสัมมนาเป้าหมายการส่งออกนำเข้าและดุลการค้า ปี 2539 (พฤศจิกายน 2538)
- พาณิชย์/อุตสาหกรรมทำวิจัยทางรอดอนาคตค้าสิ่งทอไทย. ฐานเศรษฐกิจ (2 - 3 กันยายน 2539)
- ไพบุลย์ จุใจล้ำ. อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย : จากอดีตสู่ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต. วารสารเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม ฉบับปี 2537 - 2538 : 49 - 65
- ไพฟ้ารง.อุตสาหกรรมช่วงพีค. มติชนรายวัน (24 กันยายน 2539) : 7

- ภัทรจิต ชุมวรฐายี. ผลการจำกัดการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยไปประเทศในข้อตกลง MFA: ศึกษาในกรณีสหรัฐอเมริกาและประชาคมยุโรป. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.
- ภาวะอุตสาหกรรมของไทยปี 2538 และแนวโน้มปี 2539. เศรษฐกิจปริทัศน์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 4 (เมษายน 2539) : 10 - 13
- เยอรมนีเพิ่มแรงด้านสิ่งทอไทย ตั้งกฎเหล็กห้ามมีสารอะโรคลายส์. ผู้จัดการรายวัน (22 พฤษภาคม 2539) : 3
- ร.สิ่งทอ/พอกหนึ่งโดยรัฐ ยกเลิกกฎห้ามดูคนน้ำบาดาล. ฐานเศรษฐกิจ (20 - 23 เมษายน 2539) : 4
- รชนีวรรณ อุทัยศรี. องค์การอุตสาหกรรม. คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- เร่งปรับตัวรับสงครามการค้าพัฒนากำลังคนก่อนม้วนล้อ ลุ้นปลูกสิ่งทอไทยสู่ตลาดโลก. ไทยรัฐ (2 ธันวาคม 2539) : 9
- แรงงาน ,กรม. การจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย). กรุงเทพมหานคร : กรมแรงงาน , 2515.
- แรงงานการ์เมนต์รับเคราะห์ ผู้ผลิตรายเล็ก - โทญ่เตียง. ประชาชาติธุรกิจ (31 ตุลาคม - 3 พฤศจิกายน 2539) : 49 - 50
- ลาวรุ่งนการเมนต์ไทยถอนตัว ชี้เหตุโดนอียูตัดสิทธิ์จีเอสทีสิ่งทอไม่นำลงทุนต่อ. ฐานเศรษฐกิจ (19 - 20 สิงหาคม 2539) 12
- ลือกระช่อนสหรัฐจะแข่งกันขึ้นมา อุตฯสิ่งทอหมองมีสิทธิ์ปิดกิจการ. ผู้จัดการรายวัน (23 - 24 พฤศจิกายน 2539) : 5
- วรบูรณ์ บุรณเวช. ปัญหาการส่งออกอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของประเทศไทย วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- วรัญญา ภัทรชอุ. เศรษฐศาสตร์การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- วรัญญา ภัทรชอุ. องค์การอุตสาหกรรม. คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ศุภัน ศุภชลาศัย. รายงานเสนอต่อสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เรื่อง สู่ทางและโอกาสการส่งออก และผลกระทบจากการมีเขตการค้าเสรีอาเซียน. กรุงเทพฯ, 2537.
- ศุภัน ศุภชลาศัย. อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย : โครงสร้างและนโยบายของรัฐ. ใน เอกสารประกอบการสัมมนาประจำปี 2535 เรื่อง โครงสร้างเศรษฐกิจ : เส้นทางสู่ความสมดุลย์, หน้า 1 - 25. 12 - 13 ธันวาคม 2535 ณ โรงแรมแอมบาสตราเคอร์เวตี้ จอมเทียน จังหวัดชลบุรี

สหข. เลียงวิธีปรับลดค่าไฟ เสนอคิดแบบ TOU แทน TOD. ผู้จัดการรายวัน (24 กันยายน 2539)

:19

สมศักดิ์ ลากเจริญ. วิเคราะห์มาตรการและผลกระทบของการกีดกันทางการค้าของสหรัฐอเมริกา ต่อการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก), 2536.

สรุปภาวะภาคอุตสาหกรรมปี 2538 (ช่วงครึ่งปีแรก). สหข. ปีที่ 4 ฉบับที่ 24 (กันยายน - ตุลาคม 2538) : 70 - 78

สรุปภาวะสิ่งทอปี 2538. ITIS Textile Digest ปีที่ 3 ฉบับที่ 32 (ธันวาคม 2538) : 42 -44

สรุปภาวะอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม เดือนมกราคม 2538 เปรียบเทียบกับเดือนมกราคม 2537.

สหข. ปีที่ 4 ฉบับที่ 23 (กรกฎาคม - สิงหาคม 2538) : 60 - 62

สหรัฐตัดโควตาส่งทอจีนให้โชคไทย ส่งออกรายการ 840-433 ได้ไม่จำกัด. ประชาชาติธุรกิจ (3 - 6 ตุลาคม 2539) : 2

สหรัฐง่วนโดนอียู/ฮ่องกง ฟ้อง WTO บังคับถอนกฎแหล่งกำเนิดสิ่งทอฉบับใหม่. ฐานเศรษฐกิจ (3 - 6 สิงหาคม 2539) : 4

สิ่งทอขาดทุนเพื่อรักษาโควตา. ฐานเศรษฐกิจ (22 - 24 พฤษภาคม 2539) 6

สิ่งทอตั้งสินเชื่อช่วยส่งออกข้าว ภาครัฐแก้ตรงจุดเร่งคืนแวมต. ประชาชาติธุรกิจ (5 - 8 กันยายน 2539) : 31 - 32

สิ่งทอไวยลดภาษีทุ่มเพื่อขลุ่ย 5 แคนด. ตกงานล้านคน. มติชนรายวัน (18 พฤษภาคม 2539) : 7

สิ่งทอสาเหตุส่งออกตะวันออกกลางวูบ. เดลินิวส์ (12 ตุลาคม 2539) : 9

สิ่งทอเสียดัก...ที่นำตระหนักในปีนี้. อุตสาหกรรมสาร ปีที่ 32 ฉบับที่ 5 (พฤษภาคม 2532)

สุภาวดี จิรวาภากุล. ผลของการปรับโครงสร้างที่กีดอัตราภาษีอากรนำเข้าต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอไทย. เศรษฐกิจปริทัศน์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กุมภาพันธ์ 2538)

เส้นใยโพลีเอสเตอร์เผชิญศึกหนัก อียูประกาศเก็บภาษีเอตีไทย พ.ศ. นี้. ประชาชาติธุรกิจ (9 - 12 พฤษภาคม 2539) : 2

เส้นใยสังเคราะห์ไทยโคมาสารพันปัญหา รุมเร้า. ฐานเศรษฐกิจ (30 กันยายน - 1 ตุลาคม 2539) : 1- 2

หมอบุญจีนแก้วิกฤตสิ่งทอ โดดร่วมบีโอไอฮั่มเอกชน. ผู้จัดการรายวัน (13 สิงหาคม 2539) : 17, 27

อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย : ถึงเวลาต้องเร่งพัฒนาสู่คู่แข่งชั้น. ผู้ส่งออก ปีที่ 8 ฉบับที่ 203 (ปีกันยายน - มกราคม 2539) : 27 - 54

อุตสาหกรรมสิ่งทอถึงวิกฤต วิกฤติบ่วงไม่เลิก หวดทางสู่ตลาดโลก. ประชาชาติธุรกิจ (15 - 18
กุมภาพันธ์ 2539) : 1,21

สุไร เพิ่มพูน. ปัญหาการผลิตและการตลาดของผลิตภัณฑ์สิ่งทอใยประดิษฐ์ในประเทศไทย
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2520.

2. เอกสารภาษาอังกฤษ

Apichat Satitniramai. The Formation of Labour Union in Textile Industry. Master's Thesis,
Faculty of Economics, Thammasat University, 1992.

Isra Samtisart. Educational Expansions and Labour Earnings Inequality in Thailand :
1988 and 1992. The Center for Southeast Asian Studies , Kyoto University, 1996.

Koch, James V. Industrial Organization and Prices. New Jersey : Englewood Cliffs,
1980.

Koutsoyiannis, A. Theory of Econometrics. New York : Macmillan, 1987.

Nathabhol Khanthachai, et.al. Technology and Skills in Thailand. Singapore : Institute of
Southeast Asian Studies, 1987.

Ruchada Buddhikarant. A Case Study on the Economic Contribution of Private Direct
Foreign Investment in the Textile Industry. Master's Thesis, Faculty of
Economics, Thammasat University, 1973.

Shepherd, William G. The Economics of Industrial Organization. New Jersey :
Englewood Cliffs, 1985.

Sunthorn Thamruanglerd. Demand for Textile Products in Thailand. Master's Thesis,
Faculty of Economics, Thammasat University, 1980.

Supee Teravaninthorn. Industry Development and Foreign Trade : A Case Study of Thai
Textile Industry. Master's Thesis, Faculty of Economics, Thammasat University,
1978.

- Thawatchai Chitkrua. Quantitative Analysis of Efficiency : A Case Study of the Thai Textile Industry. Master's Thesis, Faculty of Economics, Thammasat University, 1980.
- Tsoi Wai Kee. Efficiency and Firm Size : A Case Study of The Textile Industry in Hong Kong. Master's Thesis, Faculty of Economics, Thammasat University, 1979.
- Waranya Panchareon. Multinational Corporations and Host Country Technology : A Case Study of Thailand. Council for Manpower Studies , 1980.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รูปแบบการรับเทคโนโลยี

รูปแบบการรับเทคโนโลยีแบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. การทำสัญญาซื้อขายเทคโนโลยี เป็นสัญญาซื้อขายเทคโนโลยีในการผลิต ซึ่งอาจจะเป็นการผลิตทั้งกระบวนการการผลิต รวมทั้งเครื่องจักร อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต โดยจะต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ หรือค่าเทคโนโลยี (Know - How Fee) อาจจะมีการระบุจำนวนที่แน่นอนหรือคิดเป็นเปอร์เซ็นต์จากยอดขาย ซึ่งอาจจะมีข้อจำกัดทางด้านการตลาดหรือทางด้านเทคนิคการผลิตตามมาในการทำสัญญาซื้อขายเทคโนโลยี และอาจจะได้มีการขอใช้เครื่องหมายการค้า รวมอยู่ในการทำสัญญาซื้อขายเทคโนโลยีด้วย

2. ข้อตกลงความช่วยเหลือทางเทคนิค หรือ การให้บริการทางเทคนิควิชาการ (Technical Assistance or Technical Services) ให้ความหมายเพียงเฉพาะองค์ประกอบ หรือส่วนประกอบของบริการ หรือข้อสนเทศที่อยู่นอกเหนือจากขอบเขตของความรู้ในการผลิต และการให้สิทธิบัตร ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นสำคัญ ๆ พอสรุปได้ดังนี้

- การทำข้อตกลงให้บริการในระยะสั้น (Short Term Service)

การให้บริการในระยะสั้นจะเกี่ยวข้องกับการออกแบบ และก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของโรงงาน ซึ่งประกอบด้วยบริการให้คำปรึกษาที่ครอบคลุมตั้งแต่การศึกษาและประเมินตลาด การกำหนดชนิดของผลิตภัณฑ์ การวิเคราะห์การลงทุนปริมาณและคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้ ที่ตั้งของโรงงาน การเลือกชนิดของเทคโนโลยี ผู้รับเทคโนโลยีอาจดำเนินการศึกษาเอง หากมีความสามารถเพียงพอ หรืออาจจ้างบริษัทที่ปรึกษา

- การทำข้อตกลงที่เป็นผลต่อเนื่องในระยะยาว (Continuing Service)

โดยทั่วไปการทำข้อตกลงความช่วยเหลือทางเทคนิควิชาการแบบต่อเนื่องนั้นเปรียบเสมือนบริการภายหลังการขายสินค้าอย่างหนึ่ง เช่น การขายรถยนต์ ต้องมีบริการเพื่อให้ผู้ซื้อสินค้านั้นไปใช้ได้โดยไม่เกิดปัญหา

3. ข้อตกลงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายการค้านี้เป็นสิทธิ์ทรัพย์สินค้าที่ครอบครองได้ และสามารถย้ายโอนหรืออนุญาตให้ใช้ร่วมกันได้คล้าย ๆ กับสิทธิบัตร แตกต่างกันที่เครื่อง

หมายเหตุการค้าเป็นสิทธิที่สามารถครอบครองได้โดยไม่จำกัดอายุ ส่วนสิทธิบัตรซึ่งจะมีสิทธิครอบครองได้นั้น ก็จะตกเป็นของสาธารณะ ข้อแตกต่างอีกประการหนึ่งคือ สิทธิบัตรอาจมีการอนุญาตให้ใช้ได้หลาย ๆ กิจกรรมในประเทศเดียวกันพร้อม ๆ กัน ส่วนเครื่องหมายการค้าเป็นเสมือนเครื่องหมายรับรองคุณภาพสินค้า โดยทั่วไปแล้ว การตกลงขอใช้เครื่องหมายการค้ามักพบในกรณีสินค้าที่มีชื่อเสียงดี เครื่องหมายการค้าและกรรมวิธีการผลิตเป็นส่วนสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงเมื่อทำข้อตกลงถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยให้มูลค่าของข้อตกลงเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าและกรรมวิธีการผลิตทั้งสองฝ่ายมีความสมดุลย์กัน

ในการทำข้อตกลงการถ่ายทอดเทคโนโลยีในประเทศที่พัฒนาแล้ว เกี่ยวกับการขออนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า นั้น มักเกิดในข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงอื่น ๆ ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ 2 รูปแบบคือ

รูปแบบที่ 1 ฝ่ายผู้ซื้อเทคโนโลยีซึ่งทำข้อตกลงความช่วยเหลือทางวิชาการ หรือความรู้ในการผลิต จะขอทำข้อตกลงใช้เครื่องหมายการค้าร่วมไปด้วย เนื่องจากเป็นปัจจัยทางการตลาดที่สำคัญ หรือบางกรณีผู้ซื้อเทคโนโลยีอาจต้องการเพียงเครื่องหมายการค้า แต่กฎหมายของบางประเทศไม่อนุญาต จำเป็นต้องทำข้อตกลงความช่วยเหลือทางวิชาการร่วมไปด้วย

รูปแบบที่ 2 เป็นกรณีที่ผู้ขายเทคโนโลยีต้องการยืดอายุของสัญญา หรือข้อตกลงออกไป โดยทำข้อตกลงเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าร่วมไปด้วย เช่น สิทธิบัตรที่จะระบุในข้อตกลงอาจมีอายุเพียง 3 ปี แต่การนำเอาไปผูกไว้กับข้อตกลงทางเครื่องหมายการค้าอาจยืดอายุไปได้ถึง 10 ปี เป็นต้น

การทำข้อตกลงแบบรวม ๆ ดังกล่าว จะเป็นข้อเสียเปรียบอย่างมากแก่ผู้ซื้อเทคโนโลยี เช่น การทำข้อตกลงเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าและความรู้ในการผลิตร่วมกัน ซึ่งผู้รับเทคโนโลยีเห็นว่าเป็นความจำเป็นทั้งสองประเด็น แต่การทำข้อตกลงกำหนดให้มีการจ่ายค่าธรรมเนียมเฉพาะการใช้เครื่องหมายการค้า ส่วนการใช้ความรู้ในการผลิตเป็นการอนุญาตให้ใช้โดยไม่คิดมูลค่า ปัญหาที่จะเกิดคือ หากความรู้ในการผลิตที่ใช้ตามข้อตกลงไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ผู้ขายเทคโนโลยีอาจปลอดจากภาวะรับผิดชอบ เนื่องจากผู้ขายไม่มีส่วนได้จากเทคโนโลยีนั้น การป้องกันปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวก็คือ ควรจัดร่างข้อตกลงเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าแยกต่างหากจากข้อตกลงทางเทคนิคอื่น ๆ ถึงแม้การใช้เครื่องหมายการค้า นั้นจะไม่เสียค่าธรรมเนียมใด ๆ ก็ตาม

4. **สัญญาด้านการจัดการ** เป็นสัญญาที่ทำการตกลงเกี่ยวกับการจัดการ ซึ่งอาจจะอยู่นอกเหนือจากการจัดการด้านการใช้เทคโนโลยีในการผลิต กล่าวคือจะครอบคลุมถึงการจัดการในด้าน

การบริหารงานต่าง ๆ แต่อาจจะต้องเกี่ยวข้องกับทางเทคโนโลยีด้วย นอกจากนี้สัญญาทางด้านการจัดการอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับตัวเทคโนโลยีที่ทางบริษัททำการซื้อขายกันก็ได้

5. ข้อตกลงทางบริการ อาจเป็นข้อตกลงที่เกิดขึ้นพร้อมกับการตกลงซื้อขายเทคโนโลยี เนื่องมาจากเทคโนโลยีที่ซื้อมานั้น บางครั้งจำเป็นต้องมีการดูแลและบริการจากผู้ขาย ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้ขายที่จะต้องให้บริการแก่ผู้ซื้อ แต่จะอยู่ภายใต้ข้อตกลงทางด้านการบริการที่ทำการตกลงเมื่อเริ่มมีการซื้อขายเทคโนโลยีในขั้นต้น ข้อตกลงทางด้านการบริการอาจจะมีการคิดมูลค่าการบริการ หรือเป็นการบริการให้ฟรีก็ได้

6. ข้อตกลงด้านความรู้เกี่ยวกับงานการผลิต ความรู้ในการผลิตมีความเกี่ยวข้องกับความช่วยเหลือทางเทคนิควิชาการ และสิทธิบัตร แต่คำจำกัดความที่ชัดเจนของคำว่า ความรู้ในการผลิตยังไม่ปรากฏ ทัวไปแล้วผู้อนุญาต หรือผู้ขายเทคโนโลยีจะกล่าวอ้างว่าตนครอบครองข้อสนเทศทางเทคนิควิชาการ "ที่ใหม่ มีคุณค่า และใช้ประโยชน์ได้ดี" ซึ่งมีการปกปิดเป็นความลับ และผู้ซื้อเทคโนโลยีได้วิเคราะห์แล้ว จึงได้ตกลงทำสัญญายอมรับโดยหลักการนี้ผู้ขายเทคโนโลยีจะถือว่าผู้ซื้อเทคโนโลยีได้สิทธิเพียง "อนุญาตให้ใช้" หรือเป็นการให้เข้าใช้ข้อสนเทศดังกล่าวเป็นการชั่วคราวเท่านั้น ประเด็นที่สำคัญและเป็นเงื่อนไขพื้นฐานของการทำสัญญาดังกล่าวในกรณีนี้ได้แก่ ผู้ซื้อเทคโนโลยีจะต้องรักษาความลับของความรู้ในการผลิตที่ตกลงนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ หรือเมื่อข้อสนเทศดังกล่าวเป็นที่เปิดเผยต่อสาธารณชนแล้ว

7. ข้อตกลงให้บริการทางด้านวิศวกรรม เป็นสัญญาข้อตกลงระยะสั้นเกี่ยวกับการให้บริการทางวิศวกรรมประเภทต่าง ๆ เช่น การติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ การก่อสร้างโรงงานผลิต โดยทั่วไปแล้วสัญญาประเภทนี้มักไม่มีข้อผูกมัดเป็นพิเศษแต่อย่างใด และความรู้ที่นำมาใช้ในการให้บริการก็มักไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตของผู้รับเทคโนโลยีแต่อย่างใด ข้อตกลงให้บริการทางวิศวกรรมอาจจะรวมมาพร้อมกับการทำข้อตกลงเกี่ยวกับความรู้ในการผลิต ในรูปของข้อตกลงแบบเปิดเผย ซึ่งการทำสัญญาข้อตกลงต่าง ๆ ก็อาจรวมอยู่ด้วยกันหรือแยกกันทำต่างหากแล้วแต่กรณี ๆ ไป

8. ข้อตกลงทางด้านการตลาด เป็นข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางด้านการตลาดในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ การโฆษณา การกระจายผลิตภัณฑ์ การดำเนินการวิถีทางด้าน

การตลาดทุก ๆ ด้าน ข้อตกลงทางด้านนี้อาจจะอยู่ในรูปของการส่งพนักงานมาดำเนินงานเองหรือ อาจจะเป็นการกำหนดนโยบายมาจากบริษัทแม่หรือผู้ให้เทคโนโลยีก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายการดำเนินงานและข้อตกลงสัญญาที่บริษัทมีต่อบริษัทแม่ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เครื่องหมายการค้าเดียวกันกับบริษัทแม่ ย่อมจะเป็นเครื่องหมายที่บอกถึงมาตรฐานและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ จึงจำเป็นจะต้องมีการดำเนินกิจกรรมทางการตลาดที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ข้อตกลงการค้าสิ่งทอภายใต้ GATT / WTO

ข้อตกลงการค้าสิ่งทอภายใต้แกตต์ (GATT : General Agreement on Tariffs and Trade) เป็นข้อตกลงพหุภาคีที่ใช้เป็นแม่บทของการค้าสิ่งทอของโลก เพื่อเป็นกรอบปฏิบัติแทนข้อตกลงสิ่งทอระหว่างประเทศ (Multifiber Arrangement : MFA) ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เปิดโอกาสให้ประเทศผู้นำเข้าสิ่งทอสามารถจำกัดปริมาณ หรือห้ามนำเข้าจากประเทศผู้ส่งออกสิ่งทอ โดยทำการเจรจากันในรูปทวิภาคี (Bilateral Agreement)

ข้อตกลงการค้าสิ่งทอภายใต้แกตต์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การค้าสิ่งทอของโลกดำเนินไปอย่างเสรี ยกเลิกการควบคุมโควต้าทั้งหมด โดยค่อย ๆ ยกเลิก MFA ภายใน 10 ปี มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 ถึง 2548 (ค.ศ. 1995 - 2005) หลังจากนั้นในปี 2549 เป็นต้นไป การค้าสิ่งทอของโลกจะเป็นไปโดยเสรี ไม่มีระบบโควต้าอีกต่อไป ในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งองค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) ขึ้นมาแทนแกตต์ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2538

สำหรับกฎเกณฑ์และเงื่อนไขในการปรับเปลี่ยนสิ่งทอกลับคืนสู่แกตต์ และมาตรการการเรียกเจรจาควบคุมปริมาณโควต้าของข้อตกลงการค้าสิ่งทอมีสาระสำคัญดังนี้

1. ระยะเวลาปรับเปลี่ยนสิ่งทอกลับคืนสู่แกตต์ (Transitional Period) มีระยะเวลา 10 ปี โดยจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 - 2548 หลังจากนั้นในปี 2549 การค้าสิ่งทอของโลกจะกลับคืนสู่แกตต์โดยสมบูรณ์ ทั้งนี้ภายใน 60 วัน นับตั้งแต่ข้อตกลงการค้าสิ่งทอมีผลบังคับใช้ ประเทศสมาชิกต้องแจ้งไปยังคณะกรรมการตรวจสอบกำกับดูแลสิ่งทอ (Textile Monitoring Body : TMB) เกี่ยวกับการควบคุมปริมาณโควต้าที่ใช้อยู่ใน Bilateral Textile Agreement

2. สินค้าภายใต้ข้อตกลง (Product Coverage) ครอบคลุมหมวดสินค้าสิ่งทอ 4 ประเทศด้วยกัน ได้แก่

1. เส้นด้าย (Top and Yams)

2. ผ้าผืน (Fabrics)
3. เครื่องนุ่งห่ม (Clothing)
4. ผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำเร็จรูป (Made-up Textile Products)

ทั้งนี้ สินค้าสิ่งทอ 4 ประเภทดังกล่าวประกอบด้วยรายการสินค้าตามพิกัดระบบฮาร์โมนไนซ์ (Harmonized System : H.S.) ตั้งแต่บทยี่ 50 - 63 รวมทั้งสินค้าบางรายการในบทยี่ 30 - 42 และบทยี่ 64 - 96 โดยสินค้าที่ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้ข้อตกลงได้แก่ สินค้าหัตถกรรมหรือผ้าผืนทอด้วยมือ หรืออุตสาหกรรมและหัตถกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มพื้นเมือง ภูเขา กระสอบ ปาน - ปอ หรือ พรมที่ทำจากปาน - ปอ ที่มีประวัติการค้าระหว่างประเทศก่อนปี พ.ศ. 2525 และสินค้าจากไหมแท้

3. สินค้าที่อยู่ภายใต้การควบคุมโควต้า (Restricted Products) ณ วันเริ่มต้นที่ข้อตกลงการค้าสิ่งทอภาคนี้มีผลบังคับใช้ สินค้าที่จะอยู่ภายใต้การควบคุมโควต้า คือ

3.1 สินค้าสิ่งทอรายการที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงทวิภาคี (Bilateral Textile Agreement) ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2537 จะถูกควบคุมโควต้าต่อไปตลอดอายุของข้อตกลงการค้าสิ่งทอ คือ 10 ปี โดยมีอัตราขยายตามขั้นตอนการปลดปล่อยโดยวิธี Growth Factor หรืออาจถูกปลดปล่อยโดยเสรีก่อน 10 ปี ตามวิธี Integration

3.2 สินค้าสิ่งทอภายใต้การควบคุมโควต้าโดยมาตรการฝ่ายเดียวใด ๆ ภายใต้มาตรา 3 ของข้อตกลง MFA ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2537 จะยังคงถูกควบคุมต่อไป แต่จะควบคุมได้อย่างมากเพียง 12 เดือนเท่านั้น หลังจากนั้นก็จะสิ้นสุดลงและเริ่มต้นอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของข้อตกลงการค้าสิ่งทอต่อไป โดยรายการสินค้านี้ดังกล่าวอาจถูกควบคุมโควต้าอีกได้ ภายใต้มาตรา 6 ของข้อตกลงการค้าสิ่งทอภาคนี้ ภายในระยะเวลา 10 ปี จนกระทั่งสินค้านั้นถูกปลดปล่อยสิ่งทอเสรีตามขั้นตอนของข้อตกลงการค้าสิ่งทอเช่นเดียวกัน

สำหรับมาตรา 6 ของข้อตกลงการค้าสิ่งทอภาคนี้ เป็นมาตราที่เกี่ยวกับการควบคุมเพื่อคุ้มครองหรือปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศ เช่น จากการทุ่มตลาด อันจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมาก ซึ่งเป็นกลไกที่เรียกว่า "มาตรการคุ้มกันชั่วคราว" (Transitional Safeguard)

4. การปลดปล่อยสิ่งทอเสรี (Liberalization) กลับคืนสู่เกณฑ์จะกระทำไปพร้อมกัน 2 ทาง คือ

4.1 การปลดปล่อยโดยใช้วิธีขยายโควต้า (Growth Factor) ซึ่งใช้เฉพาะกับสินค้าที่อยู่ภายใต้การควบคุมโควต้านั้น โดยคาดว่าในปีที่ 10 ประมาณโควต้าจะเพิ่มขึ้นเท่าตัว ขั้นตอนของวิธีขยายโควต้ามี่ดังนี้

- ชั้นที่ 1 ตั้งแต่วันที่ผลบังคับใช้ถึงเดือนที่ 36 (3 ปี) ให้เพิ่ม Growth ต่อปี จาก Growth เดิมในปี 2537 ร้อยละ 16
- ชั้นที่ 2 เดือนที่ 37 ถึงเดือนที่ 84 (4 ปี) ให้เพิ่ม Growth ต่อปี จาก Growth ในชั้นที่ 1 ร้อยละ 25
- ชั้นที่ 3 เดือนที่ 85 ถึงเดือนที่ 120 (3 ปี) ให้เพิ่ม Growth ต่อปี จาก Growth ในชั้นที่ 2 ร้อยละ 27

4.2 การปลดปล่อยโดยใช้วิธี Integration ซึ่งจะใช้กับสินค้าที่อยู่ในข้อตกลงทั้งหมดไม่ว่าจะอยู่ในระบบโควต้าหรือไม่ โดยมีขั้นตอนดังนี้

(1) หน้าที่ที่ข้อตกลงการค้าสิ่งทอมีผลบังคับใช้ ประเทศผู้นำเข้าจะต้องเลือกรายการสินค้าสิ่งทอตามรายการรหัสศุลกากร ในหมวดสินค้าทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ Top and Yarns, Fabrics, Clothing และ Made-up Textile Products ตามข้อ 2 โดย Integrate กลับสู่เกณฑ์ตั้งแต่วันที่ผลบังคับใช้ถึงเดือนที่ 36 (3 ปี) ในอัตราร้อยละ 16 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมดของประเทศผู้นำเข้านั้นในปี 2533 เป็นพื้นฐาน

(2) สำหรับรายการที่เหลือจากข้อ (1) จะต้อง Integrate สู่เกณฑ์ตามขั้นตอน คือ

ชั้นที่ 1 เดือนที่ 37 ถึงเดือนที่ 84 (4 ปี) ให้ประเทศนำเข้า Integrate สินค้าสิ่งทอร้อยละ 17 ของปริมาณนำเข้ารวมปี 2533

ขั้นที่ 2 เดือนที่ 85 ถึงเดือนที่ 120 (3 ปี) ให้ประเทศนำเข้า Integrate สินค้าสิ่งทอร้อยละ 18 ของปริมาณนำเข้ารวมปี 2533

ขั้นที่ 3 นับตั้งแต่เดือนที่ 121 สิ่งทอทั้งหมดจะกลับสู่เกณฑ์ และยกเลิกการควบคุมโควต้าโดยสิ้นเชิง

หลังจากปีที่ 10 สินค้าสิ่งทอทั้งหมดจะเข้าสู่เกณฑ์

5. มาตรการป้องกัน (Safeguard Clause) เป็นมาตรการคุ้มกันชั่วคราวที่ให้ประเทศผู้นำเข้าสามารถเรียกเจรจากำหนดปริมาณนำเข้าสินค้ารายการใหม่ได้ ถ้ามีเหตุผลเพียงพอว่าสินค้ารายการนั้นก่อให้เกิดผลเสียหายต่อตลาดภายในประเทศเป็นอย่างมาก (Market Disruption) โดยมีคณะกรรมการตรวจสอบกำกับดูแลสิ่งทอ (Textile Monitoring Body : TMB) เป็นผู้ทบทวนมาตรการคุ้มกันนี้ ปริมาณที่จะจำกัดจะต้องไม่ต่ำกว่าระดับส่งออกจริง หรือการนำเข้าจากประเทศที่ถูกกล่าวหา ในช่วง 12 เดือนก่อนการเรียกร้อง มาตรการนี้สามารถใช้ได้นานถึง 3 ปี โดยไม่มีการต่อเวลาหรือจนกว่าสินค้านั้นมีการกลับคืนสู่เกณฑ์ แล้วแต่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นต่อกัน

6. คณะกรรมการตรวจสอบกำกับดูแลสิ่งทอ (Textile Monitoring Body : TMB)

6.1 คณะกรรมการตรวจสอบกำกับดูแลสิ่งทอมีหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติของประเทศไทยให้เป็นไปตามเงื่อนไขและพันธกรณีภายใต้ข้อตกลงการค้าสิ่งทอ

6.2 ในกรณีที่ประเทศไทยไม่สามารถตกลงกันได้ ประเทศไทยใดประเทศหนึ่งสามารถเรียกร้องให้ TMP พิจารณานโยบายดังกล่าวซึ่งถือว่ากระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์ของตนภายใต้ข้อตกลงการค้าสิ่งทอ

6.3 TMB จะพิจารณานโยบายดังกล่าวและให้ข้อเสนอแนะภายใน 30 วัน โดยประเทศไทยจะต้องทำตามข้อเสนอแนะของ TMB และในกรณีที่ไม่สามารถรับข้อเสนอแนะดังกล่าวของ TMB ประเทศที่เกี่ยวข้องนั้น ๆ จะต้องแจ้งเหตุผลให้ TMB ทราบภายใน 30 วัน จากวันที่ได้รับข้อเสนอแนะ ในการนี้ TMB จะทำการพิจารณาถึงเหตุผลดังกล่าวเพิ่มเติม และจะให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมอีกครั้งแก่ประเทศคู่กรณี ซึ่งหากยังไม่สามารถตกลงกันได้ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถนำเรื่องยื่นต่อไปยังคณะกรรมการพิจารณาข้อพิพาท (Dispute Settlement Body : DSB)

ภาคผนวก ค

การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

1. เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA)

เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) จัดตั้งขึ้นเมื่อ 1 มกราคม 2536 ประกอบด้วยสมาชิก 6 ประเทศ คือ บรูไน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย และได้รับเวียดนามเข้าเป็นสมาชิกใหม่เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2538

1. หลักการ / แนวทางการเปิดเสรีใน AFTA

1) กำหนดนโยบายการลดภาษีระหว่างประเทศสมาชิกให้เหลือร้อยละ 0 - 5 ภายใน 10 ปี เริ่มตั้งแต่ 1 มกราคม 2536 - 1 มกราคม 2546 (เดิมกำหนดไว้ 15 ปี) รวมทั้งยกเลิกมาตรการที่มีไปภาษีศุลกากร

2) กำหนดขอบเขตสินค้าที่นำมาลดภาษี และยกเลิกมาตรการที่มีไปภาษี โดยครอบคลุมสินค้าอุตสาหกรรม สินค้าทุน สินค้าเกษตรแปรรูป และสินค้าเกษตรไม่แปรรูป (เดิมเป็นสินค้านอกเว้น)

3) กำหนดสินค้าที่ได้ลดภาษีจะต้องเป็นไปตามกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า กล่าวคือ จะต้องใช้สัดส่วนวัตถุดิบในอาเซียนอย่างน้อยร้อยละ 40

4) ขยายขอบเขตสาขาความร่วมมือไปถึงด้านการลงทุนและการบริการ โดยเฉพาะในเรื่องการจัดตั้งระบบสิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้าของอาเซียน

2. การลดภาษี AFTA

1) การลดเป็นการทั่วไปตามข้อตกลงในปัจจุบัน

- สินค้าเร่งลดภาษี (Fast Track) 15 กลุ่ม

ภาษีร้อยละ 20 หรือต่ำกว่า ลดเหลือร้อยละ 0 - 5 ภายใน 5 ปี (1 ม.ค. 41)

ภาษีสูงกว่าร้อยละ 20 ลดเหลือร้อยละ 0 - 5 ภายใน 7 ปี (1 ม.ค. 43)

- สินค้าลดภาษีปกติ (Normal Track)

ภาษีร้อยละ 20 หรือต่ำกว่า ลดเหลือร้อยละ 0 - 5 ภายใน 7 ปี (1 ม.ค. 43)

ภาษีสูงกว่าร้อยละ 20 ลดเหลือร้อยละ 0 - 5 ภายใน 5 ปี (1 ม.ค. 41)

ลดเหลือร้อยละ 0 - 5 ภายใน 5 ปีต่อมา (1 ม.ค. 46)

สำหรับสินค้าที่อยู่ในรายการสินค้ายกเว้นชั่วคราว (Temporary Exclusion List : TEL) ให้ทยอยนำเข้าไปในรายการลดภาษี (Inclusion List) ร้อยละ 20 ของทุกปีภายในระยะเวลา 5 ปี โดยเริ่มตั้งแต่ 1 มกราคม 2548

2) การลดภาษีสิ่งทอ

สิ่งทอเป็นสินค้าที่จัดอยู่ในกลุ่มสินค้าที่ต้องเร่งลดภาษี (Fast Track) ภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน โดยจะต้องลดภาษีตามเวลา ดังนี้

- สินค้าที่มีอัตราภาษีสูงกว่าร้อยละ 20 ให้ลดเหลือร้อยละ 0 - 5 ภายใน 7 ปี

(1 มกราคม 2543)

- สินค้าที่มีอัตราภาษีร้อยละ 20 หรือต่ำกว่าให้ลดลงเหลือร้อยละ 0 - 5 ภายใน

5ปี (1 มกราคม 2541)

3. การใช้กฎแหล่งกำเนิดสินค้า (Rule of Origin)

กฎแหล่งกำเนิดสินค้าที่นำมาพิจารณาใช้ใน AFTA แบ่งเป็น 2 วิธี

1) กฎแหล่งกำเนิดสินค้าน้อยละ 40 (40% Local Content) ใช้ข้อกำหนดของคู่ประกอบสินค้าที่ผลิตในท้องถิ่นร้อยละ 40 เป็นเกณฑ์

2) หลักเกณฑ์การพิจารณากระบวนการแปรรูปวัตถุดิบเป็นสินค้าใหม่ (Substantial Transformation) กล่าวคือ ถ้าวัตถุดิบนั้นผ่านกระบวนการแปรรูปอย่างเพียงพอเป็นสินค้าใหม่ จะถือว่าเป็นแหล่งกำเนิดอาเซียน

2. กลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย - แปซิฟิก (Asia - Pacific Economic Cooperation : APEC)

เป็นกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก จัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2532 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมระบบการค้าหลายฝ่าย และความร่วมมือทางเศรษฐกิจและวิชาการระหว่างประเทศสมาชิก เอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่การค้าสินค้า บริการ การลงทุนและเทคโนโลยี มีการไหลเวียนโดยเสรีมากยิ่งขึ้น

ปัจจุบัน APEC มีสมาชิก 18 ประเทศได้แก่ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ จีน ไต้หวัน ฮ่องกง ไทย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน อินโดนีเซีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา แคนาดา เม็กซิโก ชิลี และปาปัวนิวกินี และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มอีก 9 ประเทศในระยะต่อไป

สาระสำคัญของ APEC

- 1) มุ่งเปิดเสรีทางการค้า โดยให้ประเทศพัฒนาแล้วเปิดเสรีภายในปี ค.ศ. 2010 และประเทศกำลังพัฒนาเปิดเสรีในปี 2020
- 2) ขอบเขตและการปฏิบัติ
 - เปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน
 - อำนวยความสะดวกและผ่อนปรนกฎระเบียบด้านการค้าและการลงทุน
 - ส่งเสริมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและวิชาการระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

ผลกระทบต่อการค้าของไทย

- 1) ขยายโอกาสและสู่ทางการผลิต การตลาด การพัฒนาเทคโนโลยีและการลงทุนมากขึ้น
- 2) การร่วมมือกันในกลุ่มจะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและการตลาดของสินค้าลดลง ทำให้ความสามารถในการส่งออกของผู้ผลิตในกลุ่มมีมากยิ่งขึ้น
- 3) ช่วยป้องกันปัญหาขัดแย้งข้อพิพาททางการค้าในภูมิภาค โดยทุกประเทศต้องเข้าอยู่ในกรอบ แก้ปัญหาการแก่งแย่งช่วงชิงทางการค้า

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แบบสอบถาม เรื่อง สถานภาพและศักยภาพของอุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต เรื่อง "สถานภาพและศักยภาพของอุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทย : การเปรียบเทียบระหว่างอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์และอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงโครงสร้างด้านการผลิตและการตลาด จุดแข็ง จุดอ่อน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์และอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป รวมทั้งศักยภาพและแนวโน้มของอุตสาหกรรมทั้ง 2 ประเภทด้วย

ในการกรอกแบบสอบถามนี้ โปรดข้อความกรุณาท่านโปรดขีดเครื่องหมาย (/) ในช่องว่างที่ท่านคิดว่าเหมาะสม และโปรดตอบคำถามในช่องว่างที่กำหนดไว้ คำถามใดที่ท่านเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับกรณีบริษัทของท่าน โปรดเว้นว่างไว้ ในการนี้ผู้ศึกษาใครขอเรียนว่า ข้อมูลที่ได้จากท่านจะเก็บเป็นความลับเฉพาะบุคคล การเปิดเผยจะทำในภาพรวม และจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาร้างต้นเท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นาย วงศกร ตั้งคำ ผู้ศึกษา
รองศาสตราจารย์ วรัญญา ภัทรสุร อาจารย์ที่ปรึกษา
ตุลาคม 2539

ชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม ตำแหน่ง

วันที่กรอกแบบสอบถาม

ชื่อกิจการ (ภาษาไทย)	
ชื่อกิจการ (ภาษาอังกฤษ)	
ที่ตั้ง (สำนักงาน)	เลขที่ ตรอก/ซอย ถนน
	เขต จังหวัด
	โทรศัพท์ โทรสาร
(โรงงาน)	เลขที่ ตรอก/ซอย ถนน
	เขต จังหวัด
	โทรศัพท์ โทรสาร

- เริ่มดำเนินกิจการเมื่อปี
- ทุนจดทะเบียนเมื่อเริ่มดำเนินกิจการ ล้านบาท
 - เป็นทุนของชาวไทย เปอร์เซ็นต์
 - เป็นทุนของต่างชาติ เปอร์เซ็นต์ คือ
 - ก. จำนวน เปอร์เซ็นต์
 - ข. จำนวน เปอร์เซ็นต์
 - ค. จำนวน เปอร์เซ็นต์
- ทุนจดทะเบียนปัจจุบัน (2539) ล้านบาท
 - เป็นทุนของชาวไทย เปอร์เซ็นต์
 - เป็นทุนของต่างชาติ เปอร์เซ็นต์ คือ
 - ก. จำนวน เปอร์เซ็นต์
 - ข. จำนวน เปอร์เซ็นต์
 - ค. จำนวน เปอร์เซ็นต์
- กิจการของท่านได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือไม่
 - ไม่ได้รับ ได้รับ เมื่อ
- สินค้าที่ผลิต วัตถุประสงค์ที่ใช้ ปริมาณการผลิต และมูลค่าของผลผลิตในปี 2537 และ 2538

สินค้า	วัตถุประสงค์ที่ใช้	ปริมาณการผลิต (ต่อปี)	มูลค่าของผลผลิต (ล้านบาท)	
			2537	2538
ก.				
ข.				
ค.				

6. จำนวนแรงงานในปีปัจจุบัน (2539) รวม คน เป็นชาย คน หญิง คน
 แบ่งเป็น ก. แรงงานมีฝีมือ (Skilled Labour) คน
 ข. แรงงานกึ่งมีฝีมือ (Semi-skilled Labour) คน
 ค. แรงงานไร้ฝีมือ (Unskilled Labour) คน

7. จำนวนแรงงานในกิจการ 2 ปีล่าสุด

- ก. ปี 2537 มีจำนวนแรงงานโดยรวม คน เป็นชาย คน หญิง คน
 ข. ปี 2538 มีจำนวนแรงงานโดยรวม คน เป็นชาย คน หญิง คน

8. มูลค่าสินทรัพย์คงที่ ณ วันสิ้นปี (Book Value of Fixed Assets) ของ 2 ปีล่าสุด

- ก. ปี 2537 มีค่าเท่ากับ ล้านบาท
 ข. ปี 2538 มีค่าเท่ากับ ล้านบาท

9. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตได้มาจากที่ใด

- บริษัทแม่ บริษัทที่ร่วมทุนอื่น ๆ ที่มีใช่บริษัทแม่
 บริษัทอื่น ๆ ในต่างประเทศ บริษัทอื่น ๆ ในประเทศ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

10. เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต เป็นเทคโนโลยีที่จัดอยู่ในประเภท

- ชั้นสูง (อัตโนมัติมาก) ชั้นกลาง ใช้แรงงานมาก (อัตโนมัติน้อย)

11. ในการรับเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต บริษัทรับมาในรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การทำสัญญาซื้อ - ขายเทคโนโลยี ข้อตกลงความช่วยเหลือทางเทคนิค
 ข้อตกลงทางเครื่องหมายการค้า สัญญาด้านการจัดการ
 ข้อตกลงทางการบริการ ข้อตกลงด้านความรู้เกี่ยวกับงาน
 ข้อตกลงทางการบริการด้านวิศวกรรม ข้อตกลงทางด้านการตลาด
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

12. ท่านคิดว่าประสิทธิภาพในการผลิตของคนงานในบริษัทของท่านเมื่อเทียบกับบริษัทอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกันเป็นอย่างไร

- สูงกว่า ทัดเทียมกัน ต่ำกว่า

13. บริษัทมีวิธีการเพิ่มทุนความรู้ความสามารถแก่บุคลากรระดับสูงและหัวหน้าทางใดบ้าง (ตอบ
ได้มากกว่า 1 ข้อ)
- การส่งกลุ่มผู้บริหาร วิศวกร ผู้ชำนาญ เยี่ยมชมกิจการในต่างประเทศ
 - การส่งบุคลากรเข้าไปประกบร่วมงานในชั้นตอนต่าง ๆ
 - วางข้อกำหนดทางด้านการฝึกอบรมทางเทคนิค
 - มีการฝึกอบรมบุคลากรผู้บริหารระดับสูง ซึ่งมีการฝึกอบรมทั้งในและนอกประเทศ
 - มีการฝึกอบรมบุคลากรหัวหน้างาน ซึ่งมีการฝึกอบรมทั้งในและนอกประเทศ
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ)
14. บริษัทใช้วิธีการใดในการส่งเสริมและปรับปรุงระดับฝีมือของพนักงาน / คนงาน อย่างไร
- ฝึกงานภายในบริษัท
 - ฝึกงานนอกบริษัท
 - ส่งดูงานยังบริษัทอื่นภายในประเทศ
 - ส่งดูงานหรือฝึกงานยังบริษัทแม่
 - ให้ลาศึกษาต่อ
 - จัดโครงการฝึกอบรมขึ้นเป็นพิเศษ
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ)
15. มูลค่าของเครื่องจักรทั้งหมดที่ใช้ในปัจจุบัน (2539) ประมาณ ล้านบาท โดยซื้อจาก
- ในประเทศ เปอร์เซนต์
 - ต่างประเทศ เปอร์เซนต์
- คือประเทศ
16. ในปัจจุบัน (2539) โรงงานสามารถผลิตได้ เต็มกำลังการผลิต ยังไม่เต็มกำลังการผลิต
17. หากยังผลิตได้ไม่เต็มกำลังการผลิต การผลิตที่ผลิตได้ในปัจจุบันคิดเป็นประมาณ
เปอร์เซนต์ของกำลังการผลิตเต็มที่
18. สาเหตุที่โรงงานของท่านยังผลิตได้ไม่เต็มกำลังการผลิตเนื่องจาก
- ข้อจำกัดทางด้านการตลาด
 - ปัญหาทางด้านค่าใช้จ่าย / ต้นทุน
 - ปัญหาทางด้านเทคนิคการผลิต
 - ปัญหาทางด้านบุคลากร
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ)
19. จำนวนผู้เชี่ยวชาญชาวไทยและชาวต่างประเทศในปัจจุบัน (2539) ในกิจการของท่าน
- ก. ผู้เชี่ยวชาญชาวไทย จำนวน คน
- ข. ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ (โปรดระบุประเทศ)
- ประเทศ จำนวน คน
 - ประเทศ จำนวน คน
 - ประเทศ จำนวน คน

20. วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเป็นวัตถุดิบที่ได้จาก

- ในประเทศ จำนวน เปอร์เซนต์
- ต่างประเทศ (โปรดระบุประเทศ)
- ประเทศ จำนวน คน
- ประเทศ จำนวน คน
- ประเทศ จำนวน คน

21. ภายใน 5 ปีข้างหน้า กิจกรรมของท่านมีโครงการจะขยายการผลิตหรือไม่

- ไม่มี มี คือจะขยายการผลิตในสินค้า
โดยขยายการผลิตเพิ่มขึ้น เปอร์เซนต์

22. การจัดจำหน่ายสินค้าของท่านมีลักษณะใด

- จัดจำหน่ายเอง มีผู้จัดจำหน่ายให้

23. ตลาดสำหรับสินค้าของกิจการท่านคือ

- ในประเทศ เปอร์เซนต์ ต่างประเทศ เปอร์เซนต์
โดยประเทศที่ส่งออกไปจำหน่ายคือ

24. กลุ่มลูกค้าเป้าหมายในประเทศคือ

- ระดับบน เปอร์เซนต์ ระดับกลาง เปอร์เซนต์
 ระดับล่าง เปอร์เซนต์

หมายเหตุ :

1. กลุ่มลูกค้าระดับบน คือกลุ่มที่มีรายได้มากกว่าปีละ 27,696 บาท/คนขึ้นไป
2. กลุ่มลูกค้าระดับกลาง คือกลุ่มที่มีรายได้ต่อปีตั้งแต่ 6,096 บาท/คน จนถึง 27,696 บาท/คน
3. กลุ่มลูกค้าระดับล่าง คือกลุ่มที่มีรายได้ต่อปีต่ำกว่า 6,096 บาท/คน

25. คู่แข่งที่สำคัญของท่านเป็น คู่แข่งภายในประเทศ คู่แข่งจากต่างประเทศ

26. คู่แข่งสำหรับตลาดภายในประเทศคือ

- สินค้าชนิดเดียวกันที่ผลิตจากบริษัทภายในประเทศ
- สินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ

27. ถ้าเป็นคู่แข่งชั้นจากต่างประเทศ ได้แก่ประเทศใดบ้าง (โปรดเรียงลำดับความสำคัญ)

1. 2.
3. 4.

28. ท่านคิดว่าคุณภาพสินค้าของท่านเมื่อเทียบกับคู่แข่งนั้นเป็นอย่างไร
- คุณภาพสูงกว่า เท่าเทียมกัน คุณภาพด้อยกว่า
29. สินค้าของท่านสามารถแข่งขันกับสินค้าชนิดเดียวกันของผู้ผลิตรายอื่นอย่างไร
- สามารถแข่งขันได้ดี ไม่สามารถแข่งขันได้ พอแข่งขันได้บ้างแต่ไม่ดีนัก
30. ท่านคิดว่าข้อได้เปรียบของสินค้าของบริษัทท่านกับของบริษัทคู่แข่งคืออะไร
- คุณภาพ ราคา ต้นทุน กลยุทธ์ทางการตลาด
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)
31. ท่านคิดว่าผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่มีแนวโน้มดีในอนาคตคือ
- ก.
- ข.
- ค.
32. ท่านคิดว่าผู้บริโภคกลุ่มใด และแหล่งจำหน่ายสินค้าที่ใด มีโอกาสขยายตัวสูงในอนาคต
- ก.
- ข.
- ค.
33. ปัญหาและอุปสรรคภายในประเทศที่ท่านประสบอยู่ได้แก่
- ภาวะวิกฤติ ค่าจ้างแรงงาน
- ขาดแคลนบุคลากร ขาดแคลนอุปกรณ์
- ปัญหาด้านภาษีอากร ปัญหาด้านการตลาด
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)
34. ปัญหาและอุปสรรคจากต่างประเทศที่ท่านประสบอยู่ได้แก่
- ปัญหาด้านการส่งออก ปัญหาด้านอัตราภาษีอากร
- ปัญหาด้านวัตถุดิบที่นำเข้า ปัญหาด้านการตลาด
- ปัญหาด้านการกีดกันทางการค้า ปัญหาด้านขั้นตอนการส่งออก
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)
35. ท่านคิดว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้แก่
1.
2.
3.

ประวัติผู้เขียน

นาย วงศกร ตั้งคำ เกิดเมื่อวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2516 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนราชวินิต จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ จากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2536 จากนั้นได้เข้าทำงานที่ฝ่ายธุรกิจตลาดทุน ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เป็นเวลา 1 ปี และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิตที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2538

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย